

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 44

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 20 ianuarie 2010

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECRETE			
12.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror și numirea sa în funcția de judecător.....	2	
13.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror	2	
14.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror	3	
15.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror	3	
16.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror	4	
17.	— Decret pentru eliberarea din funcție a unui procuror	4	
18.	— Decret pentru eliberarea din funcție a unui judecător....	4	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.480 din 10 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1), art. 6 alin. (2), art. 7 alin. (1), art. 9, art. 10, art. 13 și art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale		5-7	
Decizia nr. 1.487 din 10 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 și 104 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.....		7-8	
Decizia nr. 1.637 din 10 decembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23			
DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU			
17.	— Decizie pentru numirea domnului Anton Niculescu în funcția de secretar de stat pentru relații interinstituționale în cadrul Ministerului Afacerilor Externe	11	
18.	— Decizie privind prelungirea detașării, începând cu data de 21 ianuarie 2010, a perioadei de exercitare de către doamna Romfeld Maria Magdolna a funcției publice vacante de director executiv în cadrul Consiliului Județean Harghita	11	
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
6.	— Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale privind stabilirea programului de lucru și a numărului de posturi necesare efectuării controlului fitosanitar vamal pentru inspectoratele de carantină fitosanitară vamală.....	12-13	
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE			
Decizia nr. 28 din 12 octombrie 2009		14-16	
alin. (1), ale art. 91 alin. (1) și (2), precum și ale art. 98 alin. (1) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală		8-10	

D E C R E T E
PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
**privind eliberarea din funcție a unui procuror și numirea sa
în funcția de judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 61 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 2.071/2009,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Bratiș Elena Loredana se eliberează din funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Timișoara și se numește în funcția de judecător la Judecătoria Timișoara.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 15 ianuarie 2010.

Nr. 12.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
privind eliberarea din funcție a unui procuror

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 2.079/2009,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Deac Dan, prim-procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Turda, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 15 ianuarie 2010.

Nr. 13.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 2.080/2009,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Radu Eugen Ioan, procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Târgu Neamț, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 15 ianuarie 2010.

Nr. 14.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 2.030/2009,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Vrâncianu Constantin, procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 4 București, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 15 ianuarie 2010.

Nr. 15.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 2.117/2009,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Doina Bolohan, procuror la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Suceava, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 15 ianuarie 2010.

Nr. 16.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.682/2009,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Lascu Ioan, prim-procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Mediaș, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 15 ianuarie 2010.

Nr. 17.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 2.026/2009,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Anghelescu Maria, judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 15 ianuarie 2010.

Nr. 18.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.480**

din 10 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1), art. 6 alin. (2), art. 7 alin. (1), art. 9, art. 10, art. 13 și art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1), art. 6 alin. (2), art. 7 alin. (1), art. 9, art. 10, art. 13 și art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Cossa Nostra Company” — S.R.L. din Iași în Dosarul nr. 24.934/245/2008 al Judecătoriei Iași, de Societatea Comercială „Romplus Computer Center” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 8.722/3/2009 și de Societatea Comercială „BB International Design” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 5.449/3/2009 ale Tribunalului București — Secția a VI-a comercială, precum și de Societatea Comercială „Jomar” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 11.877/300/2008 al Judecătoriei Sectorului 2 București.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 3.444D/2009, nr. 3.740D/2009, nr. 4.058D/2009 și nr. 4.388D/2009, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public consideră că sunt îndeplinite condițiile legale pentru conexare.

Curtea, în temeiul prevederilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 3.740D/2009, nr. 4.058D/2009 și nr. 4.388D/2009 la Dosarul nr. 3.444D/2009, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 20 martie, pronunțată în Dosarul nr. 24.934/245/2008 al Judecătoriei Iași, prin Încheierea din 13 aprilie, pronunțată în Dosarul nr. 8.722/3/2009 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială, prin Încheierea din 5 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 5.449/3/2009 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială, și prin Încheierea din 7 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.877/300/2008 al Judecătoriei Sectorului 2 București, **Curtea Constituțională**

a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1), art. 6 alin. (2), art. 7 alin. (1), art. 9, 10, 13 și art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Cossa Nostra Company” — S.R.L. din Iași, Societatea Comercială „Romplus Computer Center” — S.R.L. din București, Societatea Comercială „BB International Design” — S.R.L. din București și de Societatea Comercială „Jomar” — S.R.L. din București.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii susțin că art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 extinde în mod artificial cadrul de formulare a cererilor privind emiterea ordonanțelor de plată pentru recunoașterea oricăror creanțe, indiferent de valoarea lor, fără a ține seama de necesitatea existenței unui plafon maximal al cuantumului creanțelor ce pot fi valorificate pe această cale.

Pe de altă parte, cu toate că dreptul de proprietate privată nu este un drept absolut, orice ingerință adusă acestuia trebuie să îndeplinească o serie de condiții, și anume: să aibă un scop legitim, să existe o justă și prealabilă despăgubire, să existe un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele utilizate în instituirea limitării și scopul vizat, cerințe care nu sunt respectate în cazul dispozițiilor criticate.

De asemenea, autorii mai susțin că, prin aplicarea textelor de lege criticate, li se încalcă dreptul la apărare și la un proces echitabil. Posibilitatea soluționării cererii creditorului doar pe baza actelor depuse și a explicațiilor date de acesta împiedică exercitarea dreptului la apărare, iar emiterea titlului executoriu în urma unui proces sumar și executarea acestui titlu încalcă dreptul constituțional la ocrotirea proprietății.

Judecătoria Iași, Tribunalul București — Secția a VI-a comercială și Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 2 alin. (1), art. 6 alin. (2), art. 7 alin. (1), art. 9, art. 10, art. 13 și art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 738 din 31 octombrie 2007, texte de lege care au următorul conținut:

— Art. 2 alin. (1): „Prezenta ordonanță de urgență se aplică creanțelor certe, lichide și exigibile ce reprezintă obligații de plată a unor sume de bani care rezultă din contracte comerciale.”;

— Art. 6 alin. (2): „La cerere se anexează înscrisurile ce atestă cuantumul sumei datorate și orice alte înscrisuri doveditoare ale acesteia.”;

— Art. 7 alin. (1): „Pentru soluționarea cererii, judecătorul dispune citarea părților, potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă referitoare la pricinile urgente, pentru explicații și lămuriri, precum și pentru a stăruie în efectuarea plății sumei datorate de debitor ori pentru a se ajunge la o înțelegere a părților asupra modalităților de plată. Citația va fi înmănată părții cu 3 zile înaintea termenului de judecată.”;

— Art. 9: „(1) Sub sancțiunea decăderii, debitorul poate contesta creanța prin întâmpinare.

(2) În cazul în care debitorul contestă creanța, instanța verifică dacă această contestație este întemeiată.

(3) În cazul în care contestația este întemeiată, instanța va respinge cererea creditorului printr-o încheiere irevocabilă. În această situație, creditorul poate introduce cerere de chemare în judecată potrivit dreptului comun.”;

— Art. 10: „(1) În cazul în care, ca urmare a verificării cererii pe baza înscrisurilor depuse, a declarațiilor părților, precum și a celorlalte probe administrate, constată că cererea este întemeiată, instanța emite o ordonanță de plată, în care se precizează suma și termenul de plată.

(2) Dacă debitorul recunoaște o parte a pretențiilor creditorului, instanța emite o ordonanță de plată parțială pentru suma ce corespunde părții necontestate a creanței, stabilind termenul de plată.

(3) Termenul de plată nu va fi mai mic de 10 zile și nici nu va depăși 30 de zile de la data comunicării ordonanței de plată. Judecătorul nu va putea stabili alt termen de plată decât dacă părțile se înțeleg în acest sens.

(4) Ordonanța de plată se va comunica fiecărei părți de îndată, potrivit prevederilor Codului de procedură civilă.”;

— Art. 13: „(1) Împotriva ordonanței de plată debitorul poate formula cerere în anulare, în termen de 10 zile de la data comunicării acesteia.

(2) Cererea în anulare se soluționează de către instanța competentă pentru judecarea fondului cauzei în primă instanță.

(3) Cererea în anulare nu suspendă executarea. Suspendarea va putea fi însă încuviințată, la cererea debitorului, numai cu dare de cauciune, al cărei cuantum va fi fixat de instanță.

(4) Dacă instanța investită admite cererea în anulare, aceasta va anula ordonanța de plată, pronunțând o hotărâre irevocabilă. Prevederile art. 9 alin. (3) se aplică în mod corespunzător.

(5) Hotărârea prin care a fost respinsă cererea în anulare este irevocabilă.”;

— Art. 14: „(1) Ordonanța de plată, devenind irevocabilă ca urmare a neintroducerii sau respingerii cererii în anulare, constituie titlu executoriu.

(2) Împotriva executării silite a ordonanței de plată debitorul poate face contestație la executare, potrivit dreptului comun. În cadrul contestației nu se pot invoca decât aspecte legate de procedura de executare.”

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3), art. 20 alin. (2), art. 21, art. 24, art. 41, art. 44 și art. 53, precum și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, asupra constituționalității dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2007, Curtea s-a pronunțat în repetate rânduri, exemplul fiind Decizia nr. 1.001 din 7 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 774 din 18 noiembrie 2008, sau Decizia nr. 1.116 din 16 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 776 din 19 noiembrie 2008. Cu acele prilejuri, Curtea a constatat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 a fost adoptată pentru a stabili măsuri pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată asumate prin contracte comerciale și pentru stabilirea unei proceduri simplificate de soluționare a acțiunilor în justiție având ca obiect asemenea obligații. Or, potrivit art. 126 din Constituție, competența instanțelor de judecată și procedura în fața acestora se stabilesc prin lege, precum ordonanța criticată. Prevederile de lege criticate sunt în sensul aplicării principiului rolului activ al judecătorului, care, la soluționarea pricinilor în primă instanță, are obligația de a încerca împăcarea părților. Faptul că, potrivit art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007, judecătorul citează părțile pentru explicații și lămuriri și stăruie în efectuarea plății sumei datorate nu înseamnă ca acesta se antepunșă, întrucât hotărârea se va da numai după ce judecătorul va analiza toate probele aflate la dosar, inclusiv cele propuse de debitor. Mai mult, art. 2 din ordonanță prevede că procedura reglementată de acest act normativ vizează exclusiv creanțele certe, lichide și exigibile ce reprezintă obligații de plată a unor sume de bani care rezultă din contracte comerciale, iar art. 10 dispune că ordonanța de plată se va emite numai în urma verificării cererii pe baza înscrisurilor depuse, a declarațiilor părților, precum și a celorlalte probe administrate, instanța constatând că cererea este întemeiată.

Pe de altă parte, dispozițiile art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 dau posibilitatea contestării de către debitor a ordonanței de plată și reglementează procedura pentru exercitarea căii de atac. Așa fiind, Curtea constată că prevederile art. 2, 7, 10 și 13 din ordonanță nu numai că nu încalcă dreptul la apărare și dreptul părților la un proces echitabil, ci, dimpotrivă, dau expresie acestor drepturi.

Întrucât nu au apărut împrejurări noi, care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în această materie, soluția adoptată în precedent, precum și considerentele pe care aceasta se întemeiază își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. II alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1), art. 6 alin. (2), art. 7 alin. (1), art. 9, art. 10, art. 13 și art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Cossa Nostra Company” — S.R.L. din Iași în Dosarul nr. 24.934/245/2008 al Judecătorei Iași, de Societatea Comercială „Romplus Computer Center” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 8.722/3/2009 și de Societatea Comercială „BB International Design” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 5.449/3/2009 ale Tribunalului București — Secția a VI-a comercială, precum și de Societatea Comercială „Jomar” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 11.877/300/2008 al Judecătorei Sectorului 2 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 noiembrie 2009.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.487

din 10 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 și 104 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 și 104 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „E.ON Gaz România” — S.A. din Târgu Mureș în Dosarul nr. 2.276/62/2009 al Curții de Apel Brașov — Secția comercială.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 19 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 2.276/62/2009, **Curtea de Apel Brașov — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 și 104 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Societatea Comercială „E.ON Gaz România” — S.A. din Târgu Mureș.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că dispozițiile criticate nesocotesc dreptul de proprietate al societății, care este obligată să furnizeze gazele naturale către debitorul aflat în stare de reorganizare, fără a exista obligația corelativă a acesteia din urmă de a plăti gazele furnizate. Având în vedere iminenta stare de faliment a debitorului, furnizorul se află în situația „pierderi aproape sigure”, în condițiile în care cuantumul creanței pe care o are deja de încasat de la debitor se află în continuă creștere. Textele de lege criticate încalcă în mod flagrant dispozițiile art. 44 din Constituție referitoare la dreptul de proprietate. Autorul consideră, de asemenea, că prevederile art. 104 teza finală din Legea nr. 85/2006 prin care se limitează cuantumul cauțiunii ce garantează plata serviciilor furnizate la 30% din costul serviciilor prestate încalcă, de asemenea, dispozițiile art. 44 din Constituție, care garantează dreptul de proprietate.

Curtea de Apel Brașov — Secția comercială consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, având în vedere că prin constituirea unei cauțiuni în favoarea creditoarei se garantează creanța furnizorului de servicii și astfel dreptul de proprietate al acestuia.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 38 și 104 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, texte de lege care au următorul conținut:

— Art. 38: „Orice furnizor de servicii — electricitate, gaze naturale, apă, servicii telefonice sau altele asemenea — nu are dreptul, în perioada de observație și în perioada de reorganizare, să schimbe, să refuze ori să întrerupă temporar un astfel de serviciu către debitor sau către averea debitorului, în cazul în care acesta are calitatea de consumator captiv, potrivit legii.”;

— Art. 104: „Prin excepție de la dispozițiile art. 38, judecătorul-sindic poate, la cererea furnizorului, să dispună ca debitorul să depună o cauțiune la o bancă, drept condiție pentru îndatorirea furnizorului de a-i presta serviciile sale în timpul desfășurării procedurii prevăzute în prezenta secțiune. O astfel de cauțiune nu va putea depăși 30% din costul serviciilor prestate debitorului și neachitate ulterior deschiderii procedurii.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 și 44.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 și 104 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „E.ON Gaz România” — S.A. din Târgu Mureș în Dosarul nr. 2.276/62/2009 al Curții de Apel Brașov — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 noiembrie 2009.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPARG

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.637

din 10 decembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 alin. (1), ale art. 91 alin. (1) și (2), precum și ale art. 98 alin. (1) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Ion Predescu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător

Tudorel Toader — judecător
Augustin Zegrean — judecător
Antonia Constantin — procuror
Benke Károly — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23, 91 și 98 din Ordonanța Guvernului

nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Flavia Cristina Anastasiu Teodosiu în Dosarul nr. 36.197/3/CA/2008 al Tribunalului București — Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că autorul excepției a depus la dosarul cauzei o cerere prin care solicită acordarea unui nou termen de judecată în vederea angajării unui apărător.

Reprezentantul Ministerului Public se opune cererii formulate.

Curtea, având în vedere că încheierea de sesizare este din data de 7 aprilie 2009, că autorul excepției a primit citația încă din data de 20 noiembrie 2009 și că însuși autorul excepției este avocat, respinge cererea formulată.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției ridicate. Se arată că textele legale criticate sunt clare, precise și neechivoce, iar eventualele probleme ce pot apărea în aplicarea lor sunt supuse cenzurii instanțelor de judecată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 7 aprilie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 36.197/3/CA/2008, **Tribunalul București — Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23, art. 91 și art. 98 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, excepție ridicată de Flavia Cristina Anastasiu Teodosiu într-o cauză având ca obiect anularea unui act administrativ fiscal.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că art. 91 din Codul de procedură fiscală este neconstituțional, întrucât conferă în mod abuziv și discriminatoriu organelor fiscale dreptul de a stabili obligații fiscale în termen de 5 ani de la nașterea acestora și nu în termenul general de prescripție de 3 ani prevăzut de dispozițiile Decretului nr. 167/1958. Totodată, se arată că art. 95 alin. (3) din cod, stabilind un termen în care organul fiscal poate determina perioada supusă inspecției fiscale pe baza unor indicii, și nu a unor certitudini, reprezintă o discriminare evidentă. Se mai apreciază că dreptul de creanță al statului asupra contribuabilului nu trebuie să beneficieze de un regim juridic distinct de cel general, întrucât atât statul, cât și ceilalți potențiali creditorii sunt subiecți de drept egale în drepturi.

În final, se consideră că art. 23 din Cod este neconstituțional, întrucât baza de impunere reprezintă un act unilateral al organului fiscal ce nu poate determina în mod singular nașterea creanțelor și a obligațiilor fiscale.

Tribunalul București — Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este întemeiată. Se arată că textele legale criticate sunt neconstituționale, în măsura în care acordă un tratament privilegiat însuși statului.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile art. 23, ale art. 91 și ale art. 98 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007. În realitate, astfel cum rezultă din motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia critică numai constituționalitatea art. 23 alin. (1), art. 91 alin. (1) și (2), precum și ale art. 98 alin. (1) și (3) din Cod, texte asupra cărora, potrivit jurisprudenței sale, Curtea urmează să se pronunțe. Aceste dispoziții legale au următorul cuprins:

— Art. 23 alin. (1): „(1) Dacă legea nu prevede altfel, dreptul de creanță fiscală și obligația fiscală corelativă se nasc în momentul în care, potrivit legii, se constituie baza de impunere care le generează.”;

— Art. 91 alin. (1) și (2): „(1) Dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel.

(2) Termenul de prescripție a dreptului prevăzut la alin. (1) începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală potrivit art. 23, dacă legea nu dispune altfel.”;

— Art. 98 alin. (1) și (3): „(1) Inspecția fiscală se efectuează în cadrul termenului de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale. [...]

(3) La celelalte categorii de contribuabili inspecția fiscală se efectuează asupra creanțelor născute în ultimii 3 ani fiscali pentru care există obligația depunerii declarațiilor fiscale. Inspecția fiscală se poate extinde pe perioada de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale, dacă este identificată cel puțin una dintre următoarele situații:

a) există indicii privind diminuarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat;

b) nu au fost depuse declarații fiscale în interiorul termenului de prescripție;

c) nu au fost îndeplinite obligațiile de plată a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și altor sume datorate bugetului general consolidat.”

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea cetățenilor în fața legii și ale art. 20 alin. (2) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului. Totodată, se consideră că sunt încălcate prevederile art. 14 și ale art. 17 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind interzicerea discriminării, respectiv interzicerea abuzului de drept.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

I. Critica de neconstituționalitate care privește art. 23 alin. (1) din Codul de procedură fiscală este inadmisibilă, întrucât nu este motivată în conformitate cu exigențele art. 10 alin. (2) din Legea

nr. 47/1992. Astfel, autorul excepției nu indică în susținerea acestei critici nici o prevedere constituțională, motivarea sa vizând mai degrabă o inconsistență legislativă la nivelul textului criticat. Curtea, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, nu are competența de a modifica textul de lege criticat, o atare competență aparținând legiuitorului originar sau delegat.

II. Curtea Constituțională, în jurisprudența sa, a stabilit că principiul egalității privește egalitatea cetățenilor în fața legilor și a autorităților publice, iar nu egalitatea de tratament juridic între cetățeni și autoritățile publice (de exemplu, Decizia nr. 77/1997 și Decizia nr. 322/1997). În speță, critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91 alin. (1) și (2), precum și ale art. 98 alin. (1) din Codul de procedură fiscală vizează dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale, respectiv termenul în care se pot stabili asemenea obligații; deci, este vorba de o autoritate publică, parte a raportului de drept fiscal. Curtea reține că în dreptul fiscal întotdeauna o parte este statul (prin organul fiscal), iar raporturile juridice care se constituie în sfera dreptului fiscal țin de dreptul public, astfel încât situația juridică a statului nu se poate compara cu cea a altor creditori de drept privat.

Rezultă, în mod evident, că nu se poate face o comparație bazată pe principiul egalității între competențele unei autorități publice și drepturile unei persoane de drept privat. Așadar, art. 16 din Constituție nu este incident în cauză.

Curtea reține că art. 14 din Convenție nu are o existență independentă, acesta trebuie să fie coroborat cu drepturile și libertățile fundamentale pe care Convenția le reglementează. De asemenea, art. 17 din Convenție nu reglementează un drept sau o libertate fundamentală și, precum art. 14 din Convenție, nu are o existență independentă. Or, în cauza de față, autorul excepției nu indică dreptul sau libertatea pretins încălcată prin textul legal criticat, astfel încât critica acestuia, în raport cu cele două dispoziții convenționale, nu se constituie într-o veritabilă motivare a excepției de neconstituționalitate.

În raport cu dispozițiile art. 98 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, Curtea observă că acestea consacră principiul potrivit căruia inspecția fiscală ce vizează contribuabilii mici și mijlocii se efectuează asupra creanțelor născute în ultimii 3 ani fiscali pentru care există obligația depunerii declarațiilor fiscale. Art. 98 alin. (3) lit. a—c) din cod cuprinde prevederi derogatorii de la acest principiu, legiuitorul fiind legitimat din

punct de vedere constituțional să adopte soluții legislative corespunzătoare situațiilor de fapt cu care se confruntă. Desigur, pentru a adopta astfel de măsuri, legiuitorul trebuie să respecte două condiții esențiale:

— exceptarea să fie justificată în mod temeinic, obiectiv și rațional;

— prevederea legală prin care se realizează exceptarea să îndeplinească cerințele de predictibilitate a normei juridice.

În cazul de față, Curtea constată că exceptările realizate prin efectul art. 98 alin. (3) lit. a)—c) din Codul de procedură fiscală sunt justificate de conduita contribuabilului, și anume acesta, prin anumite mijloace, încearcă să se sustragă plății la bugetul de stat a obligațiilor sale fiscale. Conduita contribuabilului care se abate de la reglementarea legală strictă în domeniul fiscal este un motiv suficient pentru a fi supus unui control mai temeinic, mai strict, ceea ce presupune extinderea acestuia pe o perioadă mai mare de timp. Prin urmare, se constată că rațiunea exceptării în toate cele trei cazuri este justificată în mod temeinic, obiectiv și rațional prin comportamentul contribuabilului care se abate de la legalitate.

Cu privire la predictibilitatea reglementării, Curtea reține că prevederile art. 98 alin. (3) lit. a) din Codul de procedură fiscală conțin garanții împotriva atingerilor arbitrare ale puterii publice. Astfel, Curtea observă că un contribuabil mic sau mijlociu va putea invoca în apărarea sa faptul că inspecția fiscală a vizat perioade mai mari de trei ani bazându-se pe faptul că organul fiscal a invocat existența unor indicii privind diminuarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat. Hotărârea organului fiscal nu este discreționară cu privire la acest aspect, ea trebuie motivată și, de asemenea, poate fi supusă cenzurii instanțelor judecătorești. Prin urmare, **formularea redacțională a textului criticat impune obligația organului fiscal de a dovedi existența acestor indicii**, aspect ce va putea fi analizat de instanța de judecată care se va putea pronunța pe temeinicia sau netemeinicia aspectelor invocate de organul fiscal.

În fine, se reține că prevederile art. 98 alin. (1) și (3) lit. b) și c) din același Cod sunt suficient de predictibile și clare, conținutul lor normativ fiind legat de elemente obiective și neputând *eo ipso* da naștere la abuzuri în procesul de aplicare a legii.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Flavia Cristina Anastasiu Teodosiu în Dosarul nr. 36.197/3/CA/2008 al Tribunalului București — Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91 alin. (1) și (2), precum și ale art. 98 alin. (1) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 decembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Benke Károly

DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIMUL-MINISTRU****DECIZIE****pentru numirea domnului Anton Niculescu în funcția
de secretar de stat pentru relații interinstituționale în cadrul
Ministerului Afacerilor Externe**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Pe data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Anton Niculescu se numește în funcția de secretar de stat pentru relații interinstituționale în cadrul Ministerului Afacerilor Externe.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOCContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Daniela Nicoleta Andreescu

București, 19 ianuarie 2010.

Nr. 17.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIMUL-MINISTRU****DECIZIE****privind prelungirea detașării, începând cu data
de 21 ianuarie 2010, a perioadei de exercitare de către
doamna Romfeld Maria Magdolna a funcției publice vacante
de director executiv în cadrul Consiliului Județean Harghita**

Având în vedere solicitarea Consiliului Județean Harghita formulată prin Adresa nr. 258 din 4 ianuarie 2010 privind prelungirea detașării doamnei Romfeld Maria Magdolna, inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului, în funcția publică de director executiv în cadrul Consiliului Județean Harghita, precum și acordul scris al doamnei Romfeld Maria Magdolna cu privire la prelungirea detașării, exprimat prin Adresa înregistrată la Secretariatului General al Guvernului sub nr. 20/101/D.N.A. din data de 5 ianuarie 2010,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 19 alin. (1) lit. b) și al art. 89 alin. (1) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 21 ianuarie 2010, doamnei Romfeld Maria Magdolna i se prelungește detașarea în funcția publică de director executiv în cadrul Consiliului Județean Harghita pe o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOCContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Daniela Nicoleta Andreescu

București, 19 ianuarie 2010.

Nr. 18.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

privind stabilirea programului de lucru și a numărului de posturi necesare efectuării controlului fitosanitar vamal pentru inspectoratele de carantină fitosanitară vamală

Văzând Referatul de aprobare nr. 265 din 12 ianuarie 2010 al Laboratorului central pentru carantină fitosanitară din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale,

în baza prevederilor:

— art. 13 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 136/2000 privind măsurile de protecție împotriva introducerii și răspândirii organismelor de carantină dăunătoare plantelor sau produselor vegetale în România, aprobată cu modificări prin Legea nr. 214/2001, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 11 din Hotărârea Guvernului nr. 563/2007 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 136/2000 privind măsurile de protecție împotriva introducerii și răspândirii organismelor de carantină dăunătoare plantelor sau produselor vegetale în România, cu modificările ulterioare;

— art. 7 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 25/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă programul de lucru și numărul de posturi necesare efectuării controlului fitosanitar vamal pentru inspectoratele de carantină fitosanitară vamală, stabilite prin Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale, al ministrului mediului și gospodăririi apelor, al ministrului administrației și internelor și al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 810/2006/9/120/141/2007 pentru aprobarea punctelor de trecere a frontierei de stat prin care se efectuează importul, exportul și tranzitul de vegetale și produse vegetale, cu modificările și completările ulterioare, conform anexei nr. 1.

Art. 2. — (1) Numărul de posturi din cadrul inspectoratelor de carantină fitosanitară vamală se reduce și se redistribuie în cadrul direcțiilor pentru agricultură și dezvoltare rurală județene — unităților fitosanitare județene, conform anexei nr. 2.

(2) Activitatea de control fitosanitar din punctul de lucru Porțile de Fier I va fi asigurată la solicitare de inspectorii fitosanitari din cadrul Unității Fitosanitare Mehedinți.

Art. 3. — Personalul care ocupă posturile prevăzute la art. 2 se consideră transferat în interes de serviciu/preluat în cadrul

direcțiilor pentru agricultură și dezvoltare rurală județene — unităților fitosanitare județene.

Art. 4. — Preluarea numărului de posturi, a personalului și a fondurilor aferente de către direcțiile pentru agricultură și dezvoltare rurală județene — unitățile fitosanitare județene se realizează prin protocol de predare-primire încheiat cu Laboratorul central pentru carantină fitosanitară, în termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentului ordin.

Art. 5. — În termen de 10 zile de la data semnării protocolului de predare-primire prevăzut la art. 4, Laboratorul central pentru carantină fitosanitară și direcțiile pentru agricultură și dezvoltare rurală județene Constanța, Iași, Satu Mare, Suceava, Timișoara, Mehedinți, Caraș-Severin, Arad, Bihor, Maramureș, Galați și Vaslui vor prezenta spre aprobare organigrama și statul de funcții.

Art. 6. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 31 ianuarie 2010.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Mihail Dumitru

București, 13 ianuarie 2010.

Nr. 6.

**Programul de lucru și numărul de posturi necesare efectuării controlului fitosanitar vamal
pentru inspectoratele de carantină fitosanitară vamală**

Nr. crt.	Județul	Inspectoratul de carantină fitosanitară vamală	Punctul de lucru	Tipul	Programul de lucru	Numărul de posturi
1.	Constanța	Constanța	Constanța Nord Constanța Sud	P P/ZL	Zilnic 7,00—19,00	6
2.	Iași	Iași	Sculeni Cristești	R F	Zilnic 7,00—19,00 La solicitare	3
3.	Ilfov	București	Aeroportul Internațional „Henri Coandă”	A	Permanent	5
4.	Galați	Galați	Giurgiulești Galați Port	R P	Zilnic 7,00—19,00 La solicitare	3
5.	Satu Mare	Halmeu	Halmeu Halmeu-Gară	R F	Zilnic 7,00—19,00 La solicitare	3
6.	Suceava	Dornești-Siret	Dornești Siret	F R	La solicitare Zilnic 7,00—19,00	3
7.	Timiș/Mehedinți	Timișoara	Moravița Stamora Timișoara Porțile de Fier I	R F A R	Zilnic 7,00—19,00 La solicitare La solicitare La solicitare	3
8.	Vaslui	Albița	Albița	R	Zilnic 7,00—19,00	3

NOTĂ: P — port; ZL — zonă liberă; F — feroviar; A — aeroport; R — rutier.

ANEXA Nr. 2

**Numărul de posturi și personalul aferent
din cadrul inspectoratelor de carantină fitosanitară vamală
redistribuite direcțiilor pentru agricultură și dezvoltare rurală județene —
unităților fitosanitare județene (DADR-UF)**

Nr. crt.	Inspectoratele de carantină fitosanitară vamală	Nr. de posturi redistribuite/ DADR-UF
1.	Constanța	3 — Constanța
2.	Iași	5 — Iași
3.	Halmeu	1 — Arad 2 — Bihor 1 — Maramureș 3 — Satu Mare
4.	Dornești-Siret	1 — Arad 3 — Suceava
5.	Timișoara	2 — Caraș-Severin 3 — Mehedinți 5 — Timișoara
6.	Albița	4 — Vaslui
7.	Galați	7 — Galați
	TOTAL:	40

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE**ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE**

— SECȚIILE UNITE —

DECIZIA Nr. 28**din 12 octombrie 2009**

Dosar nr. 5/2009

Sub președinția doamnei judecător Lidia Bărbulescu, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție,

Înalta Curte de Casație și Justiție, constituită în Secții Unite, în conformitate cu dispozițiile art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, s-a întrunit la data de 15 iunie 2009 pentru a examina recursul în interesul legii, declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție în legătură cu interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 35 alin. (2) și art. 114 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, raportate la art. 1 alin. (1) și art. 2 alin. (5) din același act normativ, precum și la art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 146/2007 pentru aprobarea plății primelor de concediu de odihnă suspendate în perioada 2001—2006, privind admisibilitatea acordării controlorilor financiari și altor categorii de personal contractual din cadrul Curții de Conturi a primei de concediu, egală cu indemnizația brută din luna anterioară plecării în concediu de odihnă, pentru perioada 2001—2007.

Secțiile Unite au fost constituite cu respectarea dispozițiilor art. 34 din Legea nr. 304/2004, republicată, fiind prezenți 72 de judecători din 108 aflați în funcție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de procuror Constantin Antonia Eleonora, procuror șef adjunct al Secției judiciare.

Reprezentanta procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a susținut recursul în interesul legii, punând concluzii pentru admiterea acestuia, în sensul de a se stabili că prima de concediu prevăzută la art. 35 alin. (2) din Legea nr. 188/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu se acordă controlorilor financiari (auditorilor publici externi) și celorlalte categorii de personal contractual care își desfășoară activitatea în cadrul Curții de Conturi.

În vederea deliberării, a fost amânată pronunțarea la 12 octombrie 2009.

SECȚIILE UNITE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

În practica instanțelor judecătorești nu există un punct de vedere unitar în legătură cu interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 35 alin. (2) și art. 114 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, raportate la art. 1 alin. (1) și art. 2 alin. (5) din același act normativ, precum și la art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 146/2007 pentru aprobarea plății primelor de concediu de odihnă suspendate în perioada 2001—2006, privind admisibilitatea acordării controlorilor financiari și altor categorii de personal contractual din cadrul Curții de Conturi a primei de concediu, egală cu indemnizația brută din luna anterioară plecării în concediu de odihnă, pentru perioada 2001—2007.

Astfel, unele instanțe au admis acțiunile prin care controlorii financiari și celelalte categorii de personal contractual din cadrul Curții de Conturi au solicitat plata primelor de concediu pentru perioada 2001—2007, reținând că, în cauză, sunt aplicabile dispozițiile art. 35 alin. (2) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, întrucât Curtea de Conturi își desfășoară activitatea în mod autonom, în conformitate cu dispozițiile prevăzute în Constituție și în Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, republicată, iar art. 114 din Legea nr. 188/1999 prevede că dispozițiile acestui act normativ se aplică și autorităților administrative autonome, motiv pentru care personalul contractual angajat la instituția în discuție este îndreptățit să beneficieze de prima de concediu, situația acestuia fiind comparabilă cu cea a funcționarilor publici.

S-a apreciat că o altă interpretare a acestor dispoziții legale ar contraveni prevederilor art. 16 din Constituția României, care garantează egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, celor ale art. 7 și 23 din Declarația Universală a

Drepturilor Omului, care garantează dreptul la protecție egală a legii împotriva oricărei discriminări în legătură cu dreptul la o remunerație echitabilă și satisfăcătoare, precum și dispozițiilor similare cuprinse în art. 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenție și art. 4 din Carta Socială Europeană, revizuită, ratificată prin Legea nr. 74/1999.

De asemenea, s-a considerat că, în conformitate cu art. 59 alin. 3 din Contractul colectiv de muncă la nivel național, salariații au dreptul la acordarea unei prime de concediu, iar potrivit art. 241 alin. (1) lit. d) din Codul muncii, clauzele contractelor colective de muncă la nivel național produc efecte pentru toți salariații din țară.

Prin urmare, angajatorul are obligația de a acorda salariaților toate drepturile ce decurg din lege, clauzele contractului colectiv de muncă fiind aplicabile și contractului individual de muncă, așa cum prevede art. 40 alin. (2) lit. c) din Codul muncii.

Alte instanțe, dimpotrivă, au respins acțiunile controlorilor financiari și ale altor categorii de personal contractual din cadrul Curții de Conturi, având ca obiect plata primei de concediu pentru perioada 2001—2007, reținând, în esență, că dispozițiile art. 35 alin. (2) din Legea nr. 188/1999 se aplică numai funcționarilor publici.

Aceste din urmă instanțe au interpretat și aplicat corect dispozițiile legii.

Problema de drept care se cere a fi soluționată prin recursul în interesul legii vizează dreptul controlorilor financiari și personalului contractual din cadrul Curții de Conturi de a beneficia de prima de concediu reglementată de art. 35 alin. (2) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În conformitate cu dispozițiile art. 35 alin. (2) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare „funcționarul public are dreptul, pe lângă indemnizația de concediu, la o primă egală cu

salariul de bază din luna anterioară plecării în concediu, care se impozitează separat”.

Art. 2 alin. (2) din același act normativ definește funcționarul public ca „persoana numită, în condițiile legii, într-o funcție publică”, iar sintagma „funcție publică” a fost definită prin alin. (1) al acestui articol ca reprezentând „ansamblul atribuțiilor și responsabilităților, stabilite în temeiul legii, în scopul realizării prerogativelor de putere publică de către administrația publică centrală, administrația publică locală și autoritățile administrative autonome”.

Din examinarea prevederilor legale enunțate rezultă că legiuitorul a condiționat acordarea dreptului la prima de concediu, egală cu salariul de bază din luna anterioară plecării în concediu, de calitatea de funcționar public, care se dobândește de o persoană prin numirea, în condițiile legii, într-o funcție publică, implică atribuții și responsabilități specifice.

Funcțiile publice sunt prevăzute în mod expres și limitativ în anexa la Legea nr. 188/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare, funcția de controlor financiar sau alte funcții pentru personalul contractual din cadrul Curții de Conturi neregăsindu-se printre acestea.

Controlorii financiari, în prezent auditori publici externi, precum și celelalte categorii de personal contractual care își desfășoară activitatea în cadrul Curții de Conturi a României nu intră în categoria funcționarilor publici, întrucât sunt persoane încadrate în baza unui contract individual de muncă, în posturi de natură contractuală, care nu au fost stabilite și avizate ca funcții publice, în sensul dispozițiilor art. 111 alin. (3) din Legea nr.188/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Pe acest aspect sunt relevante și dispozițiile Legii nr. 94/1992, în forma republicată în anul 2009, potrivit cărora funcția de controlor financiar a fost transformată în aceea de auditor public extern pentru care, potrivit statutului acestei funcții aprobat de Plenul Curții de Conturi în temeiul art. 122 lit. k) din lege [devenit art. 58 lit. k)], se încheie un contract individual de muncă pe durată nedeterminată sau determinată.

Or, prin art. 6 lit. a) din Legea nr.188/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se stabilește că prevederile acestui act normativ nu se aplică acelor categorii de personal care nu exercită prerogative de putere publică și că persoanelor care lucrează în cadrul autorităților și instituțiilor publice, fără a avea însă calitatea de funcționar public, le este aplicabilă legislația muncii.

De aceea, norma înscrisă în art. 114 din Legea nr. 188/1999, potrivit căreia „dispozițiile prezentei legi se aplică în mod corespunzător și autorităților administrative autonome”, trebuie interpretată în strictă concordanță cu intenția legiuitorului, care a înțeles că toți funcționarii publici, indiferent de locul unde își desfășoară activitatea, să beneficieze de statutul creat prin actul normativ pe care l-a adoptat.

Menționând că legea se va aplica în mod corespunzător și autorităților administrative autonome, legiuitorul nu a dorit să extindă sfera de aplicare a legii și asupra altor categorii de personal decât cea a funcționarilor publici, ci a avut în vedere faptul că legile de organizare și funcționare a unor astfel de autorități, cum este și cazul Curții de Conturi, conțin prevederi cu caracter special, derogatorii de la dreptul comun, de care va trebui să se țină seama.

Ca efect al dispozițiilor art. 114 din Legea nr. 188/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare, beneficiază de prima de concediu prevăzută la art. 35 alin. (2) din lege numai funcționarii publici care își desfășoară activitatea în cadrul Curții de Conturi, nu și personalul contractual al acestei autorități.

Drepturile salariale ale controlorilor financiari și ale celorlalte categorii de personal contractual care își desfășoară activitatea

în cadrul Curții de Conturi au fost stabilite prin reglementări cu caracter special, și anume Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 160/2000 privind salarizarea controlorilor financiari din cadrul Curții de Conturi, aprobată prin Legea nr. 711/2001, cu modificările și completările ulterioare, respectiv Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar, aprobată prin Legea nr. 383/2001, cu modificările și completările ulterioare, acte normative care nu prevăd dreptul la plata primei de concediu și nu fac trimitere la incidența Legii nr. 188/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ori la alte dispoziții legale care reglementează un astfel de drept.

O astfel de reglementare nu contravine principiului constituțional al egalității în drepturi și nediscriminării consfințit în art. 16 din Constituția României, art. 7 și 23 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și art. 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Cu privire la garanția instituită de art. 14 din Convenție, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat în mod repetat că o diferență de tratament are natură discriminatorie doar dacă nu se bazează pe o justificare rezonabilă și obiectivă, adică nu urmărește un scop legitim sau dacă nu există un raport de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul urmărit.

Instanța europeană a arătat și că statele dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele dintre situații analoge sunt de natură să justifice un tratament diferit, iar autoritățile naționale competente rămân libere să aleagă măsurile pe care le socotesc potrivite pentru atingerea unui scop legitim (*Moldovan și alții împotriva României*, Hotărârea din 12 iulie 2005, paragraful 137).

În același sens, Curtea Constituțională a statuat prin numeroase decizii că principiul egalității în drepturi presupune instituirea unui tratament egal pentru situații în care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite, dar nu împiedică aplicarea unui tratament juridic diferit, justificat obiectiv de existența unei situații diferite în care se află o categorie de cetățeni, în comparație cu alta (Decizia nr. 135 din 5 noiembrie 1996, Decizia nr. 25 din 23 februarie 1999).

Avându-se în vedere că, prin aspectul responsabilității, atribuțiilor de serviciu, rigorilor ce le sunt impuse, funcționarii publici se află într-o situație diferită de cea a personalului contractual, existența unui regim diferențiat pe aspect salarial își are pe deplin o justificare obiectivă.

Totodată, art. 26 din Legea nr. 50/1995 cu privire la salarizarea membrilor și personalului Curții de Conturi prevede că „durata concediului de odihnă și a celorlalte concedii, cuantumul indemnizației convenite, programarea, efectuarea, întreruperea și amânarea concediului de odihnă, precum și compensarea în bani a concediului de odihnă neefectuat se stabilesc în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 6/1992 privind concediul de odihnă și alte concedii ale salariaților, prin regulament aprobat de Plenul Curții de Conturi”.

De asemenea, prin art. 72 din Statutul auditorului public extern din 2009, aprobat de Plenul Curții de Conturi, se stabilește că acesta „se completează în mod corespunzător cu prevederile Codului muncii, precum și cu orice alte dispoziții legale aplicabile”.

Or, din prevederile art. 3 din Legea nr. 6/1992 și, ulterior abrogării acestui act normativ, din cele ale art. 145 alin. (1) din Codul muncii rezultă fără echivoc faptul că, pentru perioada concediului de odihnă, salariații din categoria cărora face parte și personalul contractual al Curții de Conturi beneficiază numai de indemnizația de concediu care, în prezent, nu poate fi mai mică decât salariul de bază, indemnizațiile și sporurile cu caracter permanent convenite pentru perioada respectivă, prevăzute în contractul individual de muncă.

În același timp, prin dispozițiile art. 157 alin. (2) din Codul muncii se prevede că sistemul de salarizare a personalului din autoritățile și instituțiile publice finanțate integral sau în majoritate de la bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele locale sau bugetele fondurilor speciale se stabilește prin lege.

Acest text de lege instituie o excepție de la principiul negocierii drepturilor salariale, cunoscut în legislația muncii, excepție justificată prin calitatea specifică a acestei categorii de personal care este salarizat din fonduri bugetare.

În acest sens, sunt relevante și dispozițiile art. 12 alin. (1) din Legea nr. 130/1996 privind contractul colectiv de muncă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevăd posibilitatea încheierii contractelor colective de muncă și pentru salariații instituțiilor bugetare, dar stabilesc, totodată, că prin aceste contracte nu se pot negocia clauze referitoare la drepturile ale căror acordare și quantum sunt determinate prin lege.

Ca urmare, personalul contractual din cadrul Curții de Conturi nu poate pretinde acordarea primei de concediu nici în temeiul dispozițiilor contractelor colective de muncă, primă care, de altfel, nu este stabilită în mod imperativ prin acestea nici pentru alți salariați decât cei bugetari, ci doar se prevede că se poate stabili ca, în raport cu posibilitățile economico-financiare ale unității, pe lângă indemnizația de concediu, să se plătească și o primă de vacanță.

În consecință, în temeiul art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 329 alin. 2 și 3 din Codul de procedură civilă, urmează a se admite recursul în interesul legii și a se stabili că prima de concediu prevăzută la art. 35 alin. (2) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu se acordă controlorilor financiari (în prezent auditori publici externi) și celorlalte categorii de personal contractual care își desfășoară activitatea în cadrul Curții de Conturi.

PENTRU ACESTE MOTIVE

în numele legii

DECID:

Admit recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Se stabilește că prima de concediu prevăzută la art. 35 alin. (2) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu se acordă controlorilor financiari (în prezent auditori publici externi) și celorlalte categorii de personal contractual care își desfășoară activitatea în cadrul Curții de Conturi.

Obligatorie, potrivit art. 329 alin. 3 din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 12 octombrie 2009.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,
LIDIA BĂRBULESCU

Prim-magistrat-asistent,
Adriana Daniela White

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 436930